

نازادیا راستی چیه؟

«ئهی خودا، ب گورهی دلوقانی یا خو دلوقانی ب من بیه، و ب گورهی دل نیزیکی یا خو گوننه هیئت من نه هیله. من ب ئیک جاری ژ گوننه هیئت من بشو، و من ژ گوننه ها من تافیر بکه.

ئەز ناشکراییی ب گوننه هیئت خو دکم، و گوننه ها من هه ردهم ل پیش چاقتی منه. من د دهرهقا ته تنی دا خهله تی کر، و خرابی ل پیش چاقتی ته کر، داکو دهمی تو حوکمی دکی. تو حوکمی ب دادپه روهی فه بری، و دهمی دناخفی راست بیژی.

ئەفه ئەز بگوننه هی ژ دایک بیم، و ب گوننه هی دهیکا من ب تشت کەفت. ئەفه ته دقتی تو راستیی دناخوویی یا مروفی دا ببینی، و داناییی ددهرونا من دا نیشا من بدی.

ئهی خودا، دلهکی پاقر دناق من دا چیکه، و گیانه کا راست دناق من دا نی ژهنگ بکه. تو من ژ حوزیرا خو دهرنه ئیخه، و گیانا خو یا پیروز ژ من نه ستینه. خوشی یا من ب قورتالیا خول من فهگرینه... و ب گیانی پشته من بگره. هینگی دی گوننه هبار ریکتی ته زانن، و ییت گوننه هکار دی پیشه مان بن.

ئهی خودا، تو من ژ رشتنا خوینی بپاریزه، ئهی خودایی قورتالکرنا من، و دی ئەزمانی من ب راستی و باشیا ته فهلورینت. ئهی خودان، لیقتی من فهکه، و دهقی من دی بهحسی سوپاسیا ته کت و به لاق کت.

تو ب چ گوریا که یف خوش نابی، هه کهر

ئەز دا پیشکش کم، و ب چ سوتیا

رازی نابی. ئەو گورییت خودی

دخوازت، ئەو گیانییت شکهستی نه، و دلی شکهستی چه پهل

نه کن، ئهی خودا. - زه بورا داوودی 51:1-6, 10-17



ل سه وان ثقیّت باوه ری دایی، بهری همه تیشتا، ئەو د دهست پاک بن. باوه ری ئیک ژ پتر تشتیّت زه حمه ته دا بینت فه هه قاله تی پشتی بهرزه کر. باوه ری تیّت ئینان ژ قادری مروفه کی ژ بهر نافداریه ک باش و باوه ری ژی تیّت ئینان ژ بهر باحسا باشی. باوه ری دشیّت زی بهرزه بکت ژ بهر خاپاندن، ب نمونه دهمه ن پیسی کرن یان دره و کرن. دشیّت بهرزه بکت ژ بهر کاریت عه جیبی یان له شین. باوه ری بهرزه دکت وهختی ئیکی ب دهقی خو جیرانی خو ب ناخفتنیّت ناشتی داخفت، بهلی د دلی خودا ئەوی بوسته که یا بو فه دای.

هه کهر ته شولا خو فه شار ت یان دلی ئیکی ئیشاند، پیتهقی یه تو ناشکرا گوننه هی خو بکی و توبه بکی. هه کهر ئیکی شولا خو فه شار تی یان دلی ته ئیشا، پیتهقی یه تو وان ببوری. و پاشی پیتهقی یه تو حه ژ وان مروفا بکی. هه سکرن بو باوه ریا بهرزه دهرمانی دژی ژه هری یه. هه سکرن همه تیشتا دپاریزت و همه تیشتا باوه ردکت و هه رب هیقی یه و خول بهر همه تیشتا دگرت، و چ جارا ویران نابت.

هه کهر تو نه شی ریکیّت خو ب خو بگوهری - هه کهر تو نه شی ل مروقیّت دی ب خو ببوری - پیتهقی یه تو ژ خودی بخازی دا هاری کاریا ته بکت. خودی خوشتیقی یه، و ئەوی د خوشتیقی دا خو راگر بت، دگهل خودی خو راگر دبت و خودی دگهل وی خو راگره.

مروفا دی هه ردهم هیقییّت مه شکینت چونکو مروفا گوننه هبارن. بهلی خودی باشه. ل رۆژا ته نگافیی کهله و ئەوان ناسدکت ئەویّت خو یی دگرن. بهلی ئەو دهست ب پاکیه کا درست دیار بکت.

هه کهر ته گوننه هه کر - و ژ بهر هندی نازادیا دلی ته نایت - پیتهقی یه وه بکه وهکی داوود پیغه مبه ره کر - ناشکرا گوننه هی خو بکه. دوعا کرنا داوودی وهختی ئەو ناشکرا گوننه ها دهمه ن پیسی و کوشتنی کر بخوینه. (ئەو چیرۆکه ل سه ره ری ئیکی یه.)